

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 14 (402)

Субота, 5 квітня 1975 р.

Ціна 2 коп.

ЗА СЕБЕ І ЗА ПОЛЕГЛОГО ГЕРОЯ

У ФОНД МИРУ

ЗАПОРІЖЖЯ. З патріотичною ініціативою виступили комсомольці тутешнього учбово-виробничого підприємства УТОГ — в одну із субот березня вони провели генеральну репетицію перед Всесоюзним комуністичним суботником, який відбудеться 19 квітня, заклинавши всіх членів колективу безкорисно попрацювати у цей день під девізом: «За себе і за полеглого героя».

Ініціативу комсомольців одностайно підтримали всі трудящі колективу.

Суботник був справжнім святом праці. На святкову трудову вахту вийшли 386 чоловік. 309 з них працювали безпосередньо на своїх робочих місцях і 47 — впорядковували прилеглу до УВП територію.

Протягом дня вироблено 200 газосвітних трансформаторів, 422 апарати І УБІ, 298 апаратів І УБЕ та 212 реле РПУ-2.

Зароблені кошти у сумі 500 карбованців перераховані у фонд миру.

Заспівувачем у роботі в цей день була молодь. З особливим натхненням несли трудову вахту М. Н. Горбатюк, В. В. Винник, В. Ф. Іванченко, Ю. Є. Герасименко, Т. А. Куць, В. Г. Винник, З. І. Мала, І. І. Панкеева, Н. І. Литвинов, О. В. Коваленко та інші, які добилися найвищих результатів у праці.

Л. ПАШИН,

старший економіст Запорізького УВП.

П'ЯТИРІЧКУ—ДОСТРОКОВО!

Понад двадцять років трудиться Тетяна Данилівна Дмитрієва на Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2. Нині вона технолог текстильно-галантерейної дільниці.

Багато уваги приділяє Тетяна Данилівна поліпшенню якості продукції, активну участь бере у громадському житті колективу підприємства.

На фото: Т. Д. Дмитрієва перевіряє якість капронового полотна.

Фото Є. КУКЛІНА.

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

Колектив Полтавського УВП-1, підтримуючи почин москвичів, вирішив провести 19 квітня Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений 105-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Цей день намічено відзначити високопродуктивною працею і дати державі продукції на 15 тисяч карбованців, або виготовити 1340 штук ватних курток та 250 штук ватних брюк.

У Всесоюзному комуністичному суботнику на учбово-виробничому підприємстві № 1 візьмуть участь близько 400 чоловік робітників, інженерно-технічних працівників та службовців. За попередніми підрахунками у фонд дев'ятої п'ятирічки буде перераховано 1 тисячу карбованців заощаджених коштів із заробітної плати.

Готуючись до Всесоюзного комуністичного суботника, на підприємстві в бригадах та на дільницях проводять бесіди про значення комуністичного суботника, виготовляється наочна агітація.

Окрім випуску продукції, під час суботника буде приведено у порядок територію підприємства, зокрема, обкопано дерева, посаджено клумби.

Зараз колектив підприємства став на трудову вахту на честь 30-річчя з Дня Перемоги над фашистською Німеччиною.

В. ДОЛГІН,

інженер-економіст Полтавського УВП-1.

КОНОТОП. Безкорисною, комуністичною працею відзначимо 105 річницю з дня народження В. І. Леніна, дружно вийдемо на суботник 19 квітня і випустимо в цей день продукцію тільки відмінної якості — так вирішив колектив швейників учбово-виробничого підприємства УТОГ.

В день весняного свята праці буде випущено 350 костюмів брезентових і 350 — бавовняних та чотири тисячі пар рукавиць.

Бригада змінного майстра Н. І. Марциковської зобов'язалася ви-

конати денне завдання на 110 процентів.

Майстер А. Д. Конопленко від імені членів своєї бригади заповіла, що швейні цехи вчасно одержать все необхідне для забезпечення ритмічної, високопродуктивної праці на кожному робочому місці.

Найвищі зобов'язання взяли на себе ударники комуністичної праці К. Кисіль, К. Тодор, А. Назаренко, О. Бочкун, М. Бабич.

А. ЖОГОВ,

заступник директора УВП.

ЧЕРКАСИ. На дільницях та в цехах учбово-виробничого підприємства йде гаряча підготовка до Всесоюзного комуністичного суботника, присвяченого 105-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Меблевики УВП ощадливо використовують матеріали та електроенергію, щоб за рахунок цього 19 квітня випустити якнайбільше продукції.

На підприємстві створено спеціальний штаб по проведенню суботника, в якому візьмуть участь 230 чоловік робітників, інженерно-технічних працівників та службовців підприємства. В цей день колектив УВП намітив виготовити 50 штук столів СШ-31, 50 кухонних буфетів та 50 обідніх столів на суму 5 тисяч 200 карбованців. Крім цього, в день суботника намічено випустити спеціальної тари на 800 карбованців.

Половина виготовлених меблів в день комуністичного суботника буде випущена за рахунок заощаджених матеріалів та сировини.

Протягом 19 квітня з фонду заробітної плати підприємства буде заощаджено 900 карбованців, які намічено перерахувати для спорудження дитячих дошкільних закладів у м. Черкасах.

ЛЬВІВ. У відповідь на заклик москвичів трудівники учбово-виробничого підприємства № 2 вирішили 19 квітня цього року дружно вийти на комуністичний суботник, присвячений 105-річчю з дня народження В. І. Леніна.

У цей день трудівники текстильно-галантерейної та швейно-в'язальної дільниць підприємства стануть на свої робочі місця. Протягом суботника, за попередніми даними, вони виготовлятимуть капронове полотно, жіночі

хустки, стрічки, шарфи та інші вироби — всього на 14 тисяч 900 карбованців.

У проведенні суботника візьмуть участь 247 чоловік. 680 карбованців з фонду заробітної плати, що будуть заощаджені в цей день, намічено перерахувати у фонд дострокового виконання дев'ятої п'ятирічки.

Інженерно-технічні працівники та службовці підприємства в день суботника працюватимуть на впорядкуванні території.

УНІФІКАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЙ

З першого липня 1975 року швейні підприємства Українського товариства глухих, що випускають чоловічі та жіночі робочі костюми, зобов'язані запровадити у виробництво зміни № 2 до ГОСТів 12548-67 та 9282-67. Ці зміни пов'язані з подовженням основних лінійних вимірів та зміною в технології обробки костюмів.

Проектно-конструкторське бюро УТОГ провело аналіз існуючої на 15 швейних підприємствах технологічної обробки костюмів і намітило рекомендації по її уніфікації.

Для оперативного впровадження у виробництво змін до ГОСТів складено графік розробки технічної документації. Разом з технічним відділом ЦП УТОГ ПКБ накреслило шляхи розробки уніфікованої конструкції костюма, форму організації пошиття дослідних зразків і погодження конструкцій.

У першому кварталі цього року було розроблено базові технологічні конструкції костюмів по двох групах: технологічна обробка стачувальним швом з обметуванням зрізів та обробка швів «в замок». Хочеться відзначити добру підготовку і серйозне ставлення до пошиття уніфікованих конструкцій костюмів Сімферопольського та Сумського учбово-виробничих підприємств, на базі яких здійснювалося погодження і вироблення єди-

ної технологічної обробки виробів для декількох підприємств.

В даний час розроблені, з урахуванням зміни № 2, виготовлені і погоджені зразки костюмів для таких підприємств: Білоцерківського (12548-67, 290-75), Артемівського, Сімферопольського, Ворошиловградського та Дніпропетровського (ГОСТ 12548-67 (292-75), 292-01-75). Розроблені та виготовлені зразки нових робочих костюмів також для Сумського, Херсонського та інших УВП.

Завдяки творчій ініціативі інженерів-конструкторів Р. В. Народицької, Є. Ц. Барановської та Р. Я. Старовойтенко уніфікована технологічна конструкція на робочий костюм чоловічий ГОСТ 12548-67, що дає економію тканини в середньому по 4 сантиметри на один розмір. Нові технологічні методи обробки вузлів виробу (борти, кишені, гульдяшки, пояси) створюють умови для підвищення продуктивності праці.

Уніфікація костюмів, що проводиться, дозволяє скоротити затрати на розробку документації, прискорює строки розробок.

Пошуки оптимальних конструктивних вирішень в ПКБ тривають.

Н. ВАРШАВСЬКА,

начальник швейного відділу ПКБ УТОГ.

РОЗВИВАТИ РУХ НАСТАВНИЦТВА

Самовіддано працюють радянські люди над виконанням історичних рішень XXIV з'їзду партії, народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань завершального року п'ятирічки. Плечі з кадровими робітниками, визнаними майстрами праці йдуть до накресленої мети молоді виробничники. Спрямовувані досвідченими наставниками, вони ударно несуть вахту на честь 30-річчя великої Перемоги, проходять школу громадянського змужніння, осягають таємниці майстерності, підвищують свій ідейно-політичний і загальноосвітній рівень.

Формування нової трудової зміни, людини-творця, відданої високим ленінським ідеалам, стало потребою душі і серця славних представників трудової гвардії. Нині в нашій республіці свій багатий досвід і знання передають молоді тисячі наставників. Майже половина з них — комуністи.

Плодотворна діяльність наставників молоді була високо оцінена Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим на XVII з'їзді ВЛКСМ. В їх роботі дістануть яскраве відображення світлі грані комуністичного ставлення до праці, творча сила, душевна краса радянського робітника, його повсякденна турбота про зміцнення і розквіт соціалістичної Батьківщини.

27 березня відбулася зустріч членів і кандидатів у члени Політбюро Центрального Комітету Компартії України з групою наставників молоді. Вступним словом її відкрив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України тов. В. В. Щербицький.

Нагромадженим досвідом роботи в справі виховання молоді, підвищення її трудової і громадсько-політичної активності поділилися старший

майстер мартенівського цеху заводу «Запоріжсталь», Герой Соціалістичної Праці Г. К. Пометун, бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району Кіровоградської області, двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, бригадир комплексної бригади гірників очисного вибою шахтоуправління імені Космонавтів комбінату «Донбасантрацит» Герой Соціалістичної Праці Г. І. Моцак, бригадир бурильників рудоуправління імені XX партз'їзду Дніпропетровської області В. М. Довгал, майстер виробничого навчання Київського МПТУ № 7, Герой Соціалістичної Праці Ф. Д. Куц, ткаля прядильно-ткацької фабрики № 1 Херсонського бавовняного комбінату Л. С. Стоянова, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади гірників очисного вибою шахти «Трудівська» Донецької області Герой Соціалістичної Праці І. І. Стрельченко, закрійниця Київської взуттєвої фабрики імені 50-річчя Радянської України І. В. Кібіткіна, бригадир Миколаївського суднобудівного заводу «Океан» В. П. Січкарюк, майстер дільниці цеху № 13 Львівського ВТО «Електрон» М. В. Веселова, завідувача кафе Нижньокринського районного споживчого товариства Донецької області Н. М. Кисельова.

Про шляхи дальшого розвитку руху наставників у республіці говорили член Політбюро ЦК Компартії України, голова Укрпрофради В. О. Сологуб, перший секретар ЦК ЛКСМ України А. І. Корнішенко.

На зустрічі були присутні товариші І. С. Грушецький, І. К. Лутак, О. П. Ляшко, О. А. Титаренко, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, В. М. Цибулько. З великою увагою був вислуханий виступ товариша В. В. Щербицького.

НАШІ ГОСТІ

Кілька років змагаються між собою Київський обласний відділ УТОГ і Московське обласне правління ВТОГ. Обмін досвідом роботи, новинками культурного і господарського життя, підсумками соціалістичного змагання давно став традицією.

27 березня для ознайомлення з нашою роботою і підведення підсумків змагання до Києва прибула делегація Московського обласного правління глухих. До складу делегації входили член президії, кандидат технічних наук, науковий співробітник науково-дослідного інституту «Істок» Борис Сергійович Гришин, директор Подольського УВП Московської області Геннадій Віталійович Кручинін і завідувача Клинським клубом глухих Московської області Валентина Анатоліївна Косарева.

Після ознайомлення з роботою Київського обласного відділу УТОГ, підведення підсумків змагання і обговорення нових пунктів змагання делегація відвідала Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт», будинок відпочинку «Сосновий бір» та Палац культури ім. А. В. Луначарського, де гості оглянули кімнату-музей обласного відділу УТОГ і зробили екскурсію по місту-герою Києву.

Керівник делегації Б. С. Гришин, ознайомившись з роботою Київської обласної організації, сказав, що таке змагання стимулює роботу обласних відділів наших Товариств, а також УВП.

Хоча структура наших обласних відділів дещо відмінна, тобто Московському обласному правлінню підлегли УВП і пансіонат, а Київському обласному відділу тільки культзаклади, але робота міжрайвідділів, спортивних секцій і художньої самодіяльності майже однакова.

За підсумками виконання соціалістичних завдань видно, що Київська обласна організація набагато краще виконала свої завдання. Товариш Б. С. Гришин запропонував обласним відділам ВТОГ і УТОГ і надалі продовжувати змагання, підписувати стиль і методи роботи, вишукувати нові форми роботи на селі.

Відїжджаючи до Москви, гості сердечно подякували за увагу і гостинність і запросили представників Київського обласного відділу в порядку продовження контактів відвідати Москву.

Г. МЕРЕЖКО.

Трохи більше місяця залишилося до знаменної дати — 30-річчя Великої Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Члени УТОГ Єваторійського клубу прийшли до обеліска Слави, щоб покласти квіти воїнам. Фото Й. МІНДЕЛЯ.

«СЛАВУТИЧУ»—25

Днями в Запорізькому будинку культури відбувся вечір вшанування Народного танцювального ансамблю «Славутич», якому сповнилося 25 років. В зв'язку з цим Центральне правління УТОГ нагородило колектив грамотою, яку вручив на вечорі голова обласного відділу УТОГ В. М. Дюков.

Вручаючи нагороду, В. М. Дюков відзначив великі заслуги танцюристів ансамблю, досягнуті за останні роки, коли його очолював досвідчений хореограф — колишній артист Львівського театру опери та балету Василь Деметрійович Возіан. З великим успіхом виступав танцювальний колектив в Москві, Мінську, Ризі, Одесі та ря-

ді інших міст країни. Чимало концертів дав «Славутич» в Запорізькій області, зокрема, в Мелітополі, Пологах та інших містах і селах, де трудяться члени нашого Товариства.

В 1970 році танцювальному колективу було присвоєно почесне звання Народного, а в 1972 році колектив був нагороджений великою срібною медаллю на республіканському огляді художньої самодіяльності.

На вечорі директор Будинку культури Л. І. Фролова та інструктор обласного відділу В. М. Вакуленко вручили ведучим танцюристам премії, зокрема, Надії Антонівні Ракович, що виступає в ансамблі з

Подолання, — так, це буде правильно, — подолання невидимого, але існуючого бар'єра між тишею і світом звуків і владне вторгнення в інший світ, — так сприймається третя за числом і не остання постановка «Райдуги» у Вінниці. Не остання тому що, подивившись виступ театру, адміністрація попросила його виступити ще раз...

Ні, я не думаю суперечити самому собі і в корені міняти оцінки, висловлені в першій замітці. Просто естрадний огляд «Райдуги» посміхається — один з творчих успіхів театру, і це само собою підтверджує висновок про те, що при серйозній роботі всього колективу, він, колектив, зуміє повернути пісню.

Час, проте, сказати про огляд. Весела, прискіпливо опрацьована хореографічна картинка «Запорожці» відразу задає тон всьому яскравому спектаклю, а танець «Російський сувенір», хай і бачений багато разів, знову викликає посмішки глядачів. Дуєт Одарки і Караса із «Запорожця за Дунаєм» важкий для глухих, адже — опера. Та артисти В. Стьопкін і П. Овчарова справилися з ним, та ще внесли своє, їм одним властиве.

Оригінально, ледь гротесечно, але з добрим гумором розв'язали постановники хореографічну

(Закінчення. Поч. див. «Наше життя» від 29 березня ц. р.)

ПІСЛЯ НОЧІ

Так називається оповідання письменника Юрія Буряківського. У цьому творі автор розповідає про незвичайну долю ужгородського глухонімого художника-пейзажиста Йозефа Розенкранца.

У 1943 році, під час чергової облоги, він разом з іншими закарпатцями потрапив до табору смерті Освенцім. Та, незважаючи на нелюдське знущання, художник, ризикуючи власним життям, зумів в умовах жорстокого табірної режиму зробити сотні малюнків. На клатках паперу, лоскутах полотна з-під його руки вийшла ціла галерея в'язнів Освенціму, цього сатанинського пекла, народженого фантазією сп'янілого кров'ю фашизму.

...Безкінечні черги до газових камер. Люди, щойно привезені до табору, думають, що їх привели у баню. І над всім цим густий чадний дим над печами...

Масове спалення трупів: піраміда із людських тіл і дров облитих гасом. Крематорій працює на повну силу, але не справляється...

Підняті у прокляттях і гніві руки. Напівбожевільні обличчя жінок. Щойно від них силоміць відірвали і кудись повели дітей... Кудись!

Гітлерівці: наглядчі, охоронники, лікарі, коменданти, начальники зондеркоманд! Шакали у мундирах, довгі, чіпкі, мавп'ячі руки-лапи у них звисають нижче колін. Другі — вилощені, елегантні, з пружним стеком у руці, розкішні зразки «вищої арийської раси».

І все-таки глухонігий Йозеф Розенкранц — живий. Йому допомагали товариші по бараку, малюнки його дішли до людей...

І. ЩЕРБАНЮК.

ВЕЧІР НА АТЕЇСТИЧНУ ТЕМУ

Цікавий вечір на тему: «Наука проти релігії» відбувся цими днями в Житомирському будинку культури глухих.

Понад 120 чоловік (серед них і школярі — діти членів УТОГ) взяли участь в обговоренні важливих питань з атеїзму.

Про значення атеїстичних вечорів розповіла директор будинку культури Ліна Дмитрівна Мік.

Вчителі вечірньої школи робітничої молоді Лариса Павлівна Лукашевич, Анастасія Опанасівна Ковтун та Антоніна Федорівна Топольницька, розповідаючи про шкідливість релігії, про її антинаукову та антигуманну суть, продемонстрували перед учасниками вечора ряд хімічних і фізичних дослідів, що викривають так звані «чудеса» церковників, якими вони прагнуть затуменити свідомість тих, кого затягують у свої тенета.

Природу цих «чудес» без труднощів пояснювали і самі учні. І присутні на вечорі були при цьому здивовані не тільки облудністю релігійних віровчень, але й нечесністю служителів культури, які свідомо обдурюють цими «чудесами» довірливих людей, сіють серед них невру в силу людини, пропагують покірність перед вигаданою «волею божою».

М. ГУРМАН.

ОСТОРОНЬ СТОЯТИ НЕ МОЖНА

СВОЇ РОЗДУМКИ про виховання підрастаючого покоління хочеться розпочати з вислову видатного вченого педагога, нашого земляка, колишнього директора Павлівської середньої школи, що на Кіровоградщині, Василя Олександровича Сухомлинського: «Три біди є у людини — смерть, старість і погані діти. Старість немінуча, смерть не вблагання — перед нею не можна зачинити дверей свого дому, а від поганих дітей можна дім зберегти, як від вогню. І це залежить не тільки від батьків, а й від самих дітей».

На мій погляд сюди слід додати і від нас з вами, працівників обласних відділів та культзакладів Товариства.

Ми виховуємо членів УТОГ в дусі радянського патріотизму, інтернаціоналізму, підвищуємо їх політичний, культурно-освітній і загальноосвітній рівень. В цьому є неабиякі заслуги наших культзакладів. Але скільки б ми не працювали з батьками, всеодно їм важко виховувати своїх дітей. Мені можуть закинути, що проблемами виховання дітей займається школа. Так, це вірно, тут не потрібно особливих доказів. Але ми знаємо глухих, знайомі з взаємовідносинами в багатьох родинах і бачимо, що не в кожній з них діти і батьки живуть одним інтересом, не кожна дитина ділиться з ними своїми роздумами. Спілкування ж дітей з своїми нечуючими батьками на-

багато важче, бо не всі діти глухих досконало знають міміку. Буває і так, що в сім'ї одна дитина чудово володіє мовою батьків, а друга її майже не знає. Діти, які мало спілкуються з батьками, випадають з-під їх контролю і дуже часто потрапляють під вплив товаришів з вулиці, а звідси і на лаву підсудних.

Мені довелося бути присутнім на одному з судових процесів. Важко передати батьківське горе, викликане правопорушенням дітей. Розуміючи справедливості вироку, і в той же час, відчуваючи свою вину перед покараними дітьми, батьки розвивають бурхливу діяльність, щоб добитися помилування своїх дітей, всю вину добровільно беруть на себе.

Іх вина, безумовно, є, але й ми з вами несеємо теж відповідальність, бо рідко хто з культпрацівників та адміністрації підпри-

ємств цікавиться сімейними обставинами робітника чи службовця. В культзакладах обласного підпорядкування є дитячі кімнати. Яка їх основна функція? Забезпечити дітей іграшками, щоб вони бавилися поки їх батьки зайняті на репетиції чи тренуванні. Це для малих. А коли приходять старші, то вони знаходять собі притулок у бібліотеці, або в спортивному залі. Хто про них піклується в цей час? Ніхто. У кожного є свої безпосередні обов'язки, а діти нудьгують, чекаючи кінця занять, або тренування своїх батьків.

Яка робота проводиться з батьками та дітьми на підприємстві? Ніяка. Мені доводилося ознайомитись з цим питанням на деяких підприємствах державної промисловості. Є тут стенди: «Наші діти вчаться», «Діти — відмінники» та

інші. Це, безумовно, крок уперед, але цього замало. Що ми можемо довідатися з цих стендів? Відмінників — їх одиниці, двійшників — теж, а більшість учнів, дітей наших робітників, так би мовити, залишається поза кадром. Жіночі ради при місцевій здебільшого виконують доручення по підготовці до свят. Вони не можуть виконувати таку громіздку роботу, як зв'язок зі школою. І не тому, що не хочуть, а не можуть. В Кіровограді діти глухих навчаються в 29-ти школах, які розташовані в різних районах міста і кільком чоловікам просто не під силу підтримувати з ними зв'язок шляхом відвідування. Який же вихід? Поки що ми ведемо пошуки.

(Закінчення див. на 4 стор.)

НОВЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ТЕХІНФОРМАЦІЇ

У 1973 році комплексна група у складі працівників технічного відділу Центрального правління УТОГ, проектно-конструкторського бюро та Конотопського УВП добувала на Балахнинській швейній фабриці, яка спеціалізується по випуску робочого одягу з брезентового матеріалу. В той час фабрика працювала за рекомендаціями Центрального науково-дослідного інституту швейної промисловості.

Запозичивши досвід роботи щодо технології обробки робочого одягу, малої механізації та організації праці, проектно-конструкторське бюро, після затвердження Держстандартом СРСР

змін до Госту 9897-68 та 9898-68, повністю розробило технічну документацію на ці вироби. А Конотопське УВП впровадило нову механізацію і вдосконалило технологію обробки чоловічих та жіночих костюмів з брезентової тканини.

Ця нова технологія та організація праці дозволяє виконувати декілька операцій за один прийом і в значній мірі знизити трудомісткість швейних виробів. Обробку накладних кишень тут, наприклад, виконують на машині 252 класу з пристроєм для одночасного настроювання обтачок. Обробку пояса брюк виконують

одночасно з пришиванням до брюк на машині 252 класу з рулонним живленням деталей пояса та підпояса; тасьму шириною в 2,6 сантиметра використовують для зміцнення виробу на місці розміщення гудзиків, а тасьму шириною 1,5 сантиметра — для петель та для протягування в капюшон.

В результаті впровадження нової технології економія тканини становить 15 сантиметрів на кожному виробі, продуктивність праці зростає на 6,1 процента. Є також значна економія заробітної плати. Все це, разом взяте, дає економічний ефект понад 20 тисяч карбованців.

Таку технологію обробки чоловічих та жіночих костюмів необхідно впровадити і на Чернігівському УВП.

Ручну працю механізовано

Понад півроку як на Харківському учбово-виробничому підприємстві № 2 впроваджено комплексну механізацію в підготовчо-розкрійному цеху. Що являє собою вона?

Змонтована електроталь з самозахоплюючим пристроєм дозволяє піднімати рулони тканини з підлоги і класти на промірювальний верстат. Після промірювання рулони тканини складають на візок і при допомозі штабелера розвозять і складають на стелажі. При потребі тканину з допомогою штабелера та візка транспортують до накоплювача, в

якому може розміститися 14 рулонів. Звідси можна проводити настилення тканини

В експериментальному цеху підприємства впроваджено конвейер вішалку для збереження лекал.

Вся комплексна механізація виготовлена силами ремонтно-механічної майстерні УВП-2.

Все це дозволило ліквідувати важку ручну працю і підвищити її продуктивність. Швейним підприємствам нашого Товариства варто більш детально ознайомитися з малою механізацією на Харківському УВП-2.

Продуктивність зростає

Впровадження нової технології виготовлення бавовняних костюмів на Білоцерківському УВП дало вагомий результат. Тут запроваджено в виробництво нові машини 237 класу та реконструйовані машини 51 класу для пошиття чоловічих робочих костюмів. Всі шви виконують «в замок», втачування рукавів проводять на машині 51 класу. Вдо-

сконалено також технологію обробки низу підкочечників та обробки поясу разом з брюками.

Все це дало можливість вивільнити 11 робітників, підвищити продуктивність праці на 4,2 процента, а також поліпшити якість швейних виробів.

В. ТИТАРЕНКО,
ст. інженер технічного відділу ЦП УТОГ.

РІВНЯТИСЬ НА ВЕТЕРАНІВ

Повсякденною звичайною справою знаменує колектив закрійної дільниці Чернівецького УВП п'ятий, завершальний рік дев'ятої п'ятирічки. Всі зусилля ми спрямовуємо на дострокове завершення зобов'язань, щоб тим самим внести гідну частку в дострокове виконання завдань п'ятирічки. З перших днів нового року ми працюємо з повною віддачею знань і енергії, прагнемо дати продукції народного споживання більше, кращої якості з найменшими затратами.

Думаючи про дострокове виконання поставлених завдань і взятих соціалістичних зобов'язань, ми по-новому, більш принципово дбаємо про те, щоб на кожному робочому місці більше заохочувати сировини й електроенергії, забезпечити випуск тільки високоякісних виробів, взяти на озброєння найпередовіший досвід, підвищити культуру виробництва. Ми прагнемо виховати у кожного працівника творче ставлення як до праці на своєму робочому місці, так і до вирішення інших нагальних проблем.

Все це мене, як майстра дільниці, дуже радує. І тут хочеться сказати, що в успіхах нашого колективу, досягнутих на сьогодні, насамперед, велика заслуга ветеранів праці. Це люди, які щедро передають свої багаті знання й досвід в роботі молодому поколінню, що впливає в наш колектив. З цього боку хочу відзначити таких передових ветеранів праці, як: комплектувальників настильників тканин, правоплангових п'ятирічків подружжя Марію Петрівну та Георгія Петровича Пронічуків, Тамару Петрівну Горшкову, які трудяться на нашому УВП ось уже понад чверть віку.

Багато зусиль у цю справу докладають також Раїса Мефодіївна Самончик, Віра Петрівна Беляєва, Ганна Ксесіфівна Зарічна та інші, які також уже тривалий час трудяться на УВП і завжди готові прийти на допомогу молодим робітникам, передати свої знання і вміння. Ці люди є гордістю колек-

тиву закрійників. Завдяки їх зусиллям наша дільниця з місяця в місяць, з року в рік виконує і перевиконує планові завдання. Всі наші ветерани — ударники комуністичної праці.

На честь 30-річчя Перемоги над фашистською Німеччиною у Великій Вітчизняній війні колектив нашої дільниці став працювати ще натхненніше, і тут «першу скрипку грають» наші ветерани.

Оглядаючись назад, ми з гордістю можемо сказати, що завдання січня, лютого і першого кварталу в цілому по розкриттю трюкотажу, а, отже, і пошиву виробів виконані підприємством достроково.

Обговорюючи питання економії у великому й малому, наш колектив зобов'язався цього року чимало зекономити трикотажного полотна за рахунок, передусім, сумлінного ставлення до своєї роботи, правильного настилення полотна і його комплектування, дотримання розкладок і творчого підходу кожного робітника до виконання своїх функцій.

Звичайно ж, наш колектив дбає й про те, щоб подавати на швейну дільницю тільки доброякісний крій. Ми зобов'язалися не мати жодного повернення виробу з швейної дільниці на перекроювання. Добитися цього — справа покищо нелегка, але почесний обов'язок.

Крім того, ми зобов'язалися річний план виконати до 25 грудня, подати дві раціоналізаторські пропозиції з загальним економічним ефектом 1500 карбованців, зекономити 1500 кілограмів трикотажного полотна, вибороти звання «Зразкова дільниця по культурі виробництва».

Як бачимо, зобов'язання серйозні, нелегкі, але я певен, що наш колектив докладе всіх зусиль, щоб виконати їх з честю, що й молоді, яка впливає до нас на дільницю, працюватиме, рівняючись на ветеранів, ударників комуністичної праці.

В. МОЙСОВ,
майстер закрійної дільниці Чернівецького УВП.

НА 5 ДНІВ РАНІШЕ

Вагомий трудовий внесок у дострокове виконання колективом УВП завдань дев'ятої п'ятирічки вносить зварювальна дільниця № 2, яку очолює майстер Іван Федорович Зеленський. Металеві заготовки, що надходять на дільницю, ми складаємо і зварюємо з них корзини для транспортування скляного посуду.

За січень, лютий та березень колектив зварювальної дільниці № 2 вигукав продукцію з випередженням графіка. За січень, наприклад, план випуску корзин виконано на один день раніше і понад завдання випущено 1070 штук виробів. План лютого виконано на три дні раніше строку і додатково виготовлено понад три тисячі штук корзин.

Колектив трудівників зварювальної дільниці № 2 достроково завершив також і виконання березневого плану, чимало випустив металевих корзин понад встановлене завдання. Випуск надпланової продукції з кожним днем зростає.

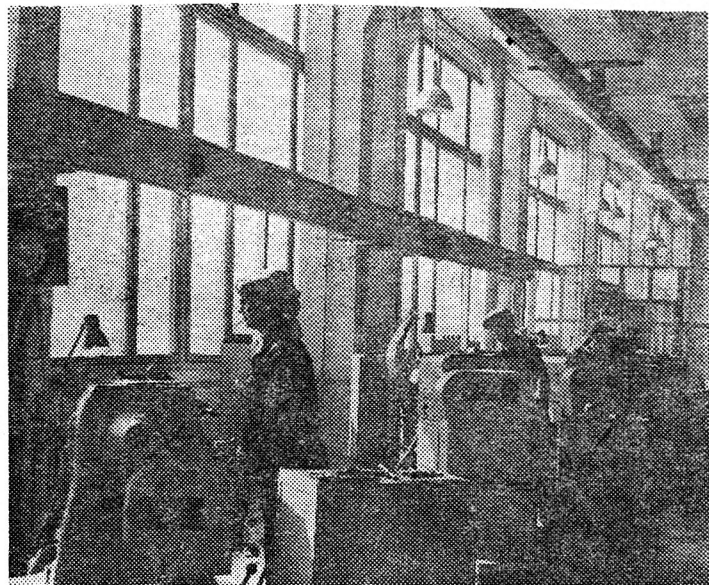
Перед у соціалістичному змаганні за дострокове виконання завдань завершального року ведуть: різальник металу Вячеслав Ноженко і Микола Бевз, електрозварювальниця Тамара Звірик і Тетяна Михайлова, слюсар-складальник Маланія Макаренко та інші. Норми виробітку вони систематично виконують на 120—130 проценти і видають продукцію тільки високої якості.

Готуючи гідну зустріч 30-річчю з дня Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, колектив зварювальної дільниці № 2 накреслив такі трудові рубежі: чотиримісячний план по випуску продукції завершити на п'ять днів раніше строку. Щоденно перевиконувати план по випуску продукції на 2 проценти і підвищити продуктивність праці на 4 проценти.

Накреслені рубежі колектив дільниці подолає.

М. ЛУГОВСЬКА,
ударниця комуністичної праці, слюсар-складальник Кіровоградського УВП.

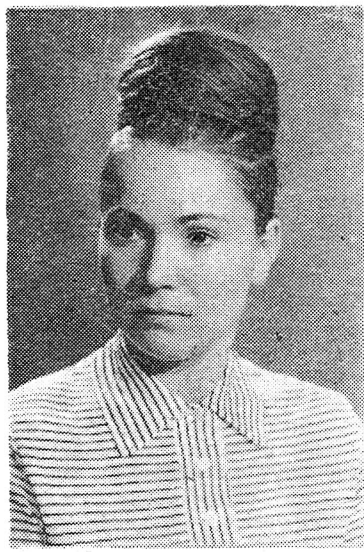
НОВОБУДОВИ П'ЯТИРІЧКИ

Будівельники міста Донецька у стислі строки завершили спорудження нового виробничого корпусу Донецького учбово-виробничого об'єднання «Електромагніт».

На фото: механічний цех.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

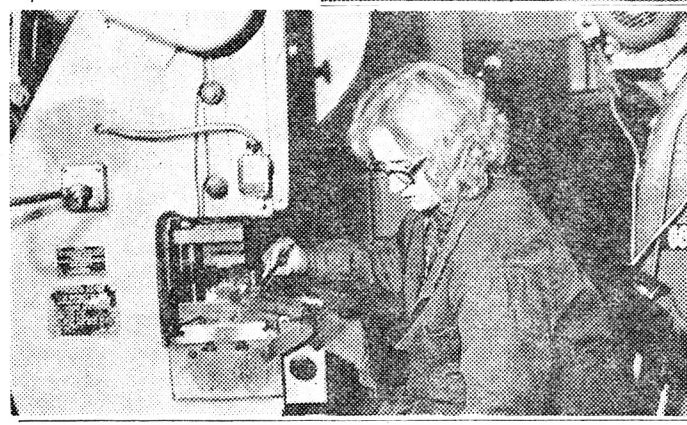
Ударною працею завершили виробничі завдання УВП та об'єднання Товариства у I кварталі цього року.

В рахунок вересня 1975 року видає продукцію ударниці комуністичної праці, плетільниці Садгирського УВП Н. І. Гончарук (фото вгорі).

Складальниця електроустановочних виробів Одеського виробничого об'єднання УТОГ П. Колесникова (фото праворуч) змінні норми виконує на 170—180 проценти.

Ставши на вахту Перемоги, ударниця комуністичної праці, штампувальниця Київського виробничо-дослідного об'єднання «Контакт» Г. І. Макачук в ці дні змінні завдання виконує на 180—185 проценти (фото внизу).

Фото Л. АЛЕКСЕЄВОЇ, І. ЩЕРБАНЮКА, О. МАРКОВСЬКОГО.

На звання «Краща швея-мотористка»

Нещодавно в столиці Молдавії, у місті Кишиневі, відбулася нарада представників республіканських Товариств глухих Прибалтики, Білорусії, РРФСР, України та Молдавії.

Представники Товариств зібралися з метою обговорення проведення чергового міжреспубліканського конкурсу на звання «Краща швея-мотористка 1975 року»,

встановити місце проведення та час.

На нараді також були встановлені конкурсні операції. Так, було вирішено впровадити на конкурс обробку нового виробу — халату робочого.

Порівняно з минулорічними конкурсами представниками республіканських Товариств було вирішено внести заготовку та пришивку манжетів.

На нараді було прийнято рішення провести конкурс на звання «Краща швея-мотористка 1975 року» в Молдавії, в місті Бендерах у вересні.

Т. ЯКУБА,
ст. інженер виробничого відділу ЦП УТОГ.

ОСТОРОНЬ СТОЯТИ НЕ МОЖНА

(Закінчення. Початок див.
на 2 стор.)

А що робиться в цьому напрямку в культзакладах нашого обласного відділу? Це питання тут вирішується набагато простіше, оскільки дітей небагато і завідувач клубом може тримати в полі зору їх навчання та знати поведінку. Своєчасне застереження, а також лекції та бесіди з батьками з питань виховання дітей дають бажані наслідки. У великих містах ця справа ускладнюється. В Кіровограді, в Будинку культури при університеті культури, за ініціативою обласного відділу факультет «Сім'я і школа». На мій погляд, це занадто висока назва і очевидно краще називати факультет просто «Школа батьків».

Заняття в університеті проходять один раз на місяць, але надалі їх треба проводити частіше.

Обласний відділ запросив зі всіх шкіл характеристики на дітей глухих і розбив їх на три частини. В одній з них — характеристики на дітей, що не потребують уваги, в другій — характеристики на учнів, які потребують постійної уваги і, нарешті, характеристики на дітей з незадовільною поведінкою, що потребують посиленої уваги.

На перший погляд тут все ясно, необхідно лише на заняттях факультету використовувати матеріали, отримані зі шкіл. Перші заняття показали хибність такої думки. По-перше, не всі батьки присутні на заняттях. По-друге, окремі з них були категорично проти того, щоб обговорювати поведінку їх дітей при такому широкому колі слухачів. Зводити весь процес заняття до обговорення і ставлення за приклад хороших учнів виявилось недоціль-

ним, оскільки це не давало відчутної допомоги у вихованні «важких» дітей. Довелося йти на підприємства, зустрічатися з батьками і проводити з ними індивідуальні бесіди. Подібний почин діловий, але потребує багато часу як для бесід, так і для перевірки її результатів.

На мою думку, тільки спільними зусиллями партійної, профспілкової та первинної організації УТОГ, а також перекладачів компактних груп і культзакладів можна розв'язати цю проблему. Жодна дитина, жодна сім'я, де є діти, а також «неблагополучні» батьки повинні бути в полі нашого зору. Всім громадським організаціям слід інформувати культзаклади про виявлені недоліки, забезпечити відвідування батьками факультету «Сім'я і школа», спілкуватися зі школами, а також запрошувати членів ТОВА-

риства до культзакладів з усіма членами їх родини.

Культзаклади, в свою чергу, повинні забезпечити культурний відпочинок батькам та дітям, для кожного з них знайти цікаву справу. Для цього є всі можливості. Учні старших класів можна, наприклад, запрошувати до участі в роботі бібліотеки, де вони могли б пожвавити читачські конференції, диспути. Було б непогано організувати спортивні гуртки для дітей з родин глухих, проводити змагання на кращу спортивну сім'ю і таке інше. Прибудувати до культзакладу, діти будуть на виду у батьків, громадськості. Поліпшиться відвідування культзакладів. Не обов'язково, щоб всі діти глухих брали участь у житті культзакладу. Ті хлопчики і дівчатка, які відвіду-

ють спортивні секції при школах, або гуртки художньої самодіяльності, які люблять працю, можуть обійтися без нашої допомоги.

Допомогти глухим батькам виховати громадян високого патріотичного обов'язку, щоб кожен з них добре усвідомлював такі поняття: «Я хочу» і «Я повинен», — наш обов'язок. Кожна дитина мусить знати, що вона бере у борг у батька та матері, у суспільства, і що цей борг вона повинна згодом сплатити.

Осторонь цієї справи стояти не можна. Хотілося б почути думки та пропозиції працівників обласного відділу та культзакладів нашого Товариства з приводу того, як допомогти глухим батькам у вихованні їх дітей.

В. ЖАДОВ,
голова Кіровоградського обласного відділу УТОГ.

КОРОТКО

Нещодавно члени УТОГ міста Зінків Полтавської області одержали нове приміщення клубу. Після усунення деяких недоробок і поточного ремонту, упорядкування інвентаря клуб буде мати святковий вигляд.

★ ★ ★

В колгоспі імені Леніна Стрийського району, що на Львівщині, йде добра слава про ветерана праці, члена УТОГ, доярку Марію Кухар.

В минулому році доярка надоїла від кожної корови по 3650 кілограмів молока при зобов'язанні 3500 кілограмів.

На завершальний рік п'ятиріччя член УТОГ намітила ще більший рубіж: надоїти від кожної корови, закріпленої за нею, 3700 кілограмів молока. І слова передової доярки не розходяться з ділом. По 12—13 кілограмів молока щоденно надоєє вона від кожної корови.

Доярки колгоспу переглянули свої можливості і вирішили на честь 30-річчя Великої Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками виконати п'ятирічне завдання по надох молока до Дня Конституції.

Щоб успішно справитися з взятими соціалістичними зобов'язаннями, трудівниці ферми колгоспу імені Леніна відвідують школу комуністичної праці, в якій вони вчаться раціонально використовувати корми, освоюють передові методи праці. Часто перед доярками виступає і сама Марія Кухар.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

★ ★ ★

Київський обласний відділ УТОГ провів обласний семінар заступників директорів УВП по навчально-виховній роботі, директорів культзакладів УТОГ, штатних працівників міських відділів, керівників художньої самодіяльності, інструкторів з спортивно-масової роботи.

На семінарі виступив учасник Великої Вітчизняної війни полковник запасу **В. С. Корольов**. Свій виступ він присвятив героїзму радянських людей у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками.

Під час семінару його учасники ознайомилися з постановою президії ВЦРПС «Про подальше поліпшення роботи клубів, будинків і палаців культури профспілок».

Досвідом роботи на семінарі поділилися заступник директора Білоцерківського УВП **Н. Г. Гульдяшева**, директор Білоцерківського будинку культури **С. О. Кириленко** та багато інших.

С. ГУБКІН.

★ ★ ★

У Тернополі вперше виступив театр міміки і жести «Райдуга», майстерність колективу якого викликала великий інтерес тернопільчан.

Вистави театру «Райдуга» проходили в одному з кращих приміщень — драмтеатрі імені **Г. Г. Шевченка**. Кияни показали зистави «Голоси сердець», «Повернена пісня», «Веселка посміхається».

Виступом у Тернополі театр «Райдуга» завершив свої зимові гастролі, побувавши перед тим у Вінниці, Львові та Івано-Франківську.

А. БОЖИК.

IV ПЛЕНУМ СПОРТФЕДЕРАЦІЇ УТОГ

Відомо, що IX з'їзд нашого Товариства намітив конкретні завдання по дальшому всебічному розвитку і впровадженню фізичної культури і спорту в життя членів УТОГ.

Вирішення завдань в цьому напрямку, намічених на з'їзді, покладено на Українську спортивну федерацію, обласні відділи, підприємства, культзаклади УТОГ, а також на активістів та працівників фізичної культури і спорту.

IV Пленум Укрспортфедерації глухих, який нещодавно закінчив свою роботу відмітив, що за звітний період фізкультурний рух в нашому Товаристві досяг відповідних успіхів.

Так, на сьогоднішній день федерація об'єднує 123 колективи фізкультури, в яких нараховується 7182 фізкультурники. Фактично кожний 4-й член УТОГ регулярно займається фізичною культурою і спортом. З числа фізкультурників 4256 спортсменів — розрядники.

Щороку збірні команди глухих спортсменів нашої республіки успішно виступають на всесоюзних змаганнях у 11 видах спорту. Так, починаючи з 1971 року, збірна команда України з легкої атлетики являється найсильнішою в країні. В 1974 році чоловіча і жіноча збірні команди нашої республіки завоювали золоті медалі переможців всесоюзних змагань з волейболу. Збірна команда шашкистів сильніша, а шахістів — срібний призер всесоюзних змагань. Тенісисти УТОГ завоювали перехідні кубки переможців всесоюзних змагань у 1973 і 1974 роках.

Чималі успіхи спортсменів України досягнуті завдяки плідній роботі великої групи штатних інструкторів з фізкультури і спорту культзакладів і підприємств УТОГ; викладачів спецшкол-інтернатів для глухих і слабобачущих дітей, тренерів і багаточисленного фізкультурного активу Української спортфедерації УТОГ. Досить сказати, що в нашому Товаристві проводять роботу по впровадженню фізичної культури в побут глухих трудівників 46 штатних інструкторів, понад 200 тренерів з погодинною оплатою праці. Активну допомогу їм надають 896 громадських інструкторів і тренерів і 705 суддів по спорту.

Членам УТОГ створені всі умови для заняття спортом. Так, в системі є 12 закритих спортивних залів, 44 комплексних спортивних майданчики. Тільки в 1974 році введено в дію три нових закритих спортивних зали: в Одесі, Сімферополі, Ужгороді. У 1975 році намічено закінчити будівництво найбільшого спортивного комплексу в Донецьку.

Велика увага на пленумі була приділена про-

веденню у 1974 році III літньої спартакіади трудівників, присвяченій 30-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. Масово, цікаво проходили змагання в залік спартакіади в колективах фізкультури Львівського УВП-1 і УВП-2, Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», Ужгородського УВП-2, Харківського УВП-2 та інших. На високому організаційному і спортивно-технічному рівні пройшли обласні змагання в залік спартакіади в Житомирському, Львівському, Київському, Кіровоградському, Одеському, Сумському та в інших обласних відділах Товариства.

Слід сказати, що на I етапі — в масових оздоровчих заходах, спартакіадах «Бадьорість і здоров'я» по комплексу ГПО, в колективах фізкультури культзакладів, підприємств УТОГ, спецшкол-інтернатів прийняло участь біля 20 тисяч трудівників і учнів шкіл-інтернатів. У II етапі — в зональних спартакіадах «Бадьорість і здоров'я» на місцях взяло участь біля 11 тисяч фізкультурників. В III етапі — в фінальній частині республіканських змагань з 12 видів спорту — взяло участь біля 2,5 тисяч фізкультурників.

В той же час, як відмічалось на пленумі, значно нижче своїх можливостей виступили на спартакіаді спортсмени Харківської, Миколаївської, Вінницької, Полтавської, Черкаської і Ровенської федерацій.

Незадовільні результати виступів в республіканських змаганнях спартакіади мають: Дніпропетровська, Ворошиловградська, Донецька, Закарпатська, Кримська, Херсонська, Хмельницька обласні спортивні федерації глухих.

Пленум прийняв постанову, в якій поруч з іншими питаннями, велика увага надана впровадженню виробничої гімнастики на всіх УВП і в культзакладах УТОГ; організації широкої пропаганди нового комплексу ГПО і добитися залучення до здачі нормативів комплексу основної маси трудівників; будівництву оздоровчих таборів; залученню школярів до обласних змагань і спартакіад та інших.

Пленум доручив обласним спортивним федераціям УТОГ спрямувати свої зусилля на організацію учбово-спортивної роботи з учнями спецшкол-інтернатів і взяти цю роботу під контроль.

Є. ІВАННИКОВ,
інструктор фізкультури Київського ПК
ім. А. В. Луначарського.

ІЗ ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

ВІННИЦА

Мой город невелик, он не Москва,
Ни суеты, ни важности в нем нету.
На улицах окраинных трава
По деревенски пахнет на рассвете.
Нам далеко до стольных городов,
Нет, Винница, конечно, не столица...
Зато в ней много солнечных садов,
Которыми вся Винница гордится.
Зато в ней много огненных калин,
Обласканных веселыми ветрами.
Краев есть много, а родной — один,
И мы к нему привязаны сердцами.
Я не хвалюсь родною стороной,
Чужой земли и словом не обижу,
Но где бы ни был, а спешу домой,
Подольский край один во сне и вижу.
Затем, что мой он, что живу я тут
И ждуть меня родные винничане,
Затем, что дети тут мои растут
И по земле зовутся: подольчане.
Н. НЫРОВ.

ЖУРАВЛІ

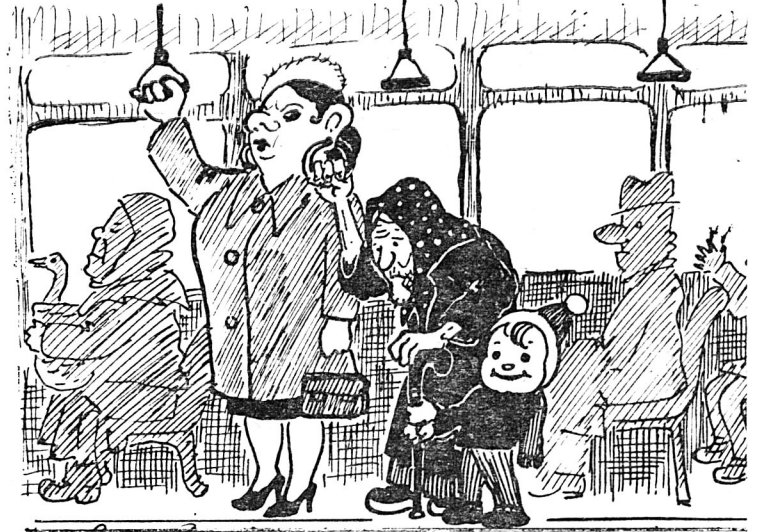
У далеч із польської землі
Трикутником летіли журавлі.
І три сини виходили із хати.
На груди падала їм чайка-мати.
Ішли з солдатами осінні дні
І пропадали вдалині...
Тоді для нас була важка година.
А потім зашуміла хуртовина
І виткала пораненим бинти.
Не всім судилося назад прийти.
Лиш два сини, сховавши в серці втому,
Прийшли з доріг війни додому...
З далекої мандрівки журавлі
Вертаються до рідної землі,
І тільки вдвох, а третього немає...
Матуся із слюзми їх питає:
— Чому ж найменшого з собою не взяли?...
А журавлі летять собі:
курли-курли...
Г. СТОЛЯРЧУК.

ВЕСЕЛИЙ ОЛІВЕЦЬ

Читачі газети вже знайомі з художньою творчістю Ніни Антонівни Крижанівської. В «Нашому житті» від 8 березня цього року було вміщено її перший малюнок-жарт «Без слів».

Нещодавно Ніна Антонівна знову надіслала до редакції свої нові дотепні гумористичні малюнки. Одні з них — «Пристаювалася» — пропонуємо сьогодні увазі читачів.

Малюванням **Н. А. Крижанівської** захоплюється у вільний час, а основна її робота — на Вінницькому учбово-виробничому підприємстві. Тут **Н. А. Крижанівської** працює швеєю-мотористкою. У ці дні Ніна Антонівна, ставши на трудову вахту на честь 30-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, систематично виконує норми виробітку на 110—115 процентів.

Редактор **О. БОРИМЧУК.**

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18,
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.